

גיאוליות ותופעות הפלגיאטיזם בעיתונות, מן הדין שיתקיים בו הכלל. נאה דורש - נאה מקיים" אולם למרבה הפתעתי לא כך הוא.

לפני כשבועיים (העולם הזה 2015) התפרסמה כתבה על פרשת אוה גינזבורג. בכותרת השער האחורי של העיתון נאמר: "המיסטרית מחפשת אחריו והעולם הזה מצא אותה". ככתבת-חדשות בשידורי ישראל נפגשתי עם הגברת גינזבורג בי מקום-סתר, בתאריך 6.4.76. הידיעה על כך שודרה במהדורת-החדשות של השעה שש בערב, וכתבה בנושא שודרה אחרי חדשות השעה שבע בתוכנית היום הזה של אותו יום.

סוכנות-הידיעות עתיים ציטטה את הר כתבה, וכך גם עשה למחרת היום (7.4) העיתון ידיעות אחרונות. למרבה ההפתעה, לא צוינה בהעולם הזה, גם במישפט אחד, העובדה כי לא רק שבועון זה מצא את הגברת גינזבורג.

מן הראוי ששבועון כמו העולם הזה, הקובל נגד "גניבות" עיתונאיות, יהיה בעצמו בעל מצפון ומוסר עיתונאיים. הוא שנאמר: "טול קורה מבין עיניך". יוסף מלמן, תל-אביב

חזמנה לכלבת-הפלא

ברצוני להפנות מיספר מילים אל אמה של כלבת-הפלא ציפי (העולם הזה 2015): כולי מלא הערצה לכישוריה של בתך/כלבתך, ולטעמה המעודן.

כיוון שהאירועים החברתיים משעממים בעת האחרונה, ותמיד פוגשים בהם אותם אנשים עצמם, אשמח להזמין יחדיו ל- סיור אכסטי בשוק של יום שישי אחרי הצהריים. תגלינה שם תופעה בלתי-מובנת, של בני-אנוש האוספים בשימחה לסליהם את השאריות הזרוקות על הכביש. בתשובה למבטי-הקינאה של אנשים אלה, במה טובה מהם כלבתך?

אהוד וקסברגר, תל-אביב

טכס משפיל ומיושן

במיסגרת לימודי התנ"ך למדנו לאחרונה על נושא הייבום.

לפי דעתי, אבד הכלל על חוק הייבום, מפני שאין לכפות על אשה לבוא במגע מיני ולהתחתן עם גבר שהיא-עצמה אינה מעוניינת בו. כמו-כן, טכס-החליצה הוא טכס משפיל ומבוזה, שאינו מותאם לתרבות המודרנית.

יונתן שמדונג, הכפר הירוק

"הצהרה" למצע

ביום השבת 10.3.67, שודר ראיון עם ח"כ יגאל הורוביץ. מ תחילת הראיון, ובמהלכו, הודגש כי הוא מראשי התנועה לעם בגח"ל.

בקטע שבו דיבר מר הורוביץ על התוכי (המשך בעמוד 10)

החוף המיוחד בטבריה עניין של כתיב

תצלומי של הכותב, בכחנית, והיו עיניך רואות את משטיניך. ולא אאריך, וד"ל. יוסף פליגלמן (כנפי), תל-אביב

מגשיהכסף אלתרמן-אלמגור

הציבור הישראלי קרא מעל דפי הר עיתונות, לפני מיספר שבועות, את גירסת מגשיהכסף של דן אלמגור, כפי שהוא מוגש עליידי ההורים השכולים במדינת לשרהביטחון ורעו מר משה דיין. לאחר קריאת השיר, דומני שכל אחד מאיתנו נשאר המום ושואל את עצמו: עד היכן הגענו? מכל מישפט בו נשמעה זעקת כאב ואירוניה מוחצת כלפי האחר-אין, ואצבע מזדקרת מול השמיים בי קריאה...

והנה, בצינעה מתגנב לו מר פרס אל ביתו של שר-הביטחון לשעבר, ומביא לו על מגשיהכסף את הצל"ש. על מה? ובי נוכחות צלם צמוד לשר-הביטחון, מנציחים שני הרעים, עליידי הרמת כוסית, את המאורע החשוב אישם בחווילה המפוארת בצהלה.

והיכן תגובת העיתונות, שפירסמה את הדבר הזה כימעט בהיחבא? לאחר מיקרים כאלה, למה נזדעזע ונתמה להתעוררות הנוער, המציג שאלות מבישות ומוציא לאור עיתוני-מחתרת?

מאשה פירמן, רמת-גן

נאה דורש - נאה מקיים?

תמה אני על העולם הזה. עיתון הקובל השכם-הערב מעל דפיו על חוסר הקול-

הלחלה או סלידה. אינני מבין כיצד אפשר להצדיק מעשי-אלימות כלשהם, ואסילו הם חלק ממאבק צודק. אינני מבין כיצד ניתן לכתוב מאמר ברוח אהדת על ה- "כוכב" תופיק זיאד, שלדעתי הוא רוצח, או לפחות אחראי למותם של שישה אני-שים!

לאחר קריאת הגיליון הזה שיפשפתי עיני וסירבתי להאמין. אולם הגיליון של-אחריו (2014) היכה אותי בתדהמה מחר-דשת. אינני מסוגל לתפוס כיצד אפשר, מבחינה עיתונאית, לתאר אספסוף מוסת ומתפרע כעדר כבשים צחורות, ואילו חיילים ושוטרים שביצעו את תפקידם - כחיות, ערפדים צמאידם.

האם כל אחד מחברי מערכת העולם הזה היה נוהג אחרת, אילו נמצא במקומם? האם מחדלים מדיניים פנימיים יתקנו על-ידי פיצוח ראשים? או אולי עליידי שרי-פת מכוניות-מישטרה?

ושאלה נוקבת נוספת: האם הערבים בישראל הם באמת השיכבה המקופחת היחידה? ומה על תושבי שכונות-העוני והמרקאים (למרות כל הדיבורים על היעדר אפלייה), והחיילים המשתחררים שאין בכיסם כסף אפילו לשכור דירה (בעוד שבשירות שפכו דם וזיעו בגבולות, או בי-חזית סכנין?) והשכירים, שאין להם כסף לגמור חצי מהחודש?

כל זה אינו בא להצדיק את המחדלים שנעשו במיגור הערבי. אולם, האם אתם חושבים שעל מדינת-ישראל לשלם את ה- מחיר בדם יהודי או ערבי? אם כן, אני מסיר ידי ממה שנקרא "מחנה השלום", ומכריז על עצמי כ-שוביניסט, "שונא-ערבים", "לאומני" וכו', ולו רק כדי למנוע שפיכות-דמים נוספת.

יוסף כהן, ירושלים

ציון כמישפט

מילחמת יוסה-היפורים היתה לנו, הישר-אלים, אזהרה ברורה משמיים. אך כדאי להיזכר, שלוש הודשים בלבד לפני זה היה המאבק על הכפרים איקריט וברעם בעיצומו.

האם פרשת ה-30 במארס השנה לא תוכל להביא שוב עונש על ישראל? בכחית-הקודש יש נבואות המתאימות בהחלט ל-מצבנו כיום. זכריה (י"ד, ב'): "ואספתי את כל הגויים על ירושלים למלחמה, וי-נלכדה העיר... ויצא חצי העיר בגולה, ויתר העם לא ייכרת מן העיר". וזכריה (י"ב, ב'): "הנה אנוכי שם את ירושלים סף רעל לכל עמים סביב, וגם יהודה (תושבי יהודה) יהיה במצור על ירושלים". וכן הפסוקים של תהילים (קכ"ב, ג'): "עיר שחבורה לה יחדיו", וזכריה (י"ב, ו'): "...וישבה ירושלים עוד תחתיה בירושלים". פסוקים אלה התגשמו ב-7.6.67 במדויק - אבל ישראל לא שב לאלוהיו אחרי שהלים הניסים חלף, וכך, גם נבואות לא-נחמדות אלה עלולות להתגשם!

בנימין ברנר, טבריה

אני אוהבת את זה... וזהו